

PROP DE VOSALTRES

A l'escola es fa religió

Benvolguts diocesans:

Cada any faig una crida als qui formeu part del món escolar perquè inscriviu els alumnes a la classe de religió. Hi torno a insistir enguany, sobretot perquè s'ha aprovat una nova llei d'educació, sospitosa de voler arraconar o treure del currículum una matèria que contribueix a educar integralment els nens i els joves.

La meua crida va més enllà del cercle de la comunitat educativa escolar. Es dirigeix a tota la societat amb l'interès d'alertar de la seva importància i de discutir els arguments que menystenen una matèria valuosa pel coneixement que ens aporta sobre la nostra cultura, per l'enfortiment dels valors que propugna i per l'impuls al servei de la societat que pregona i la fa coherent.

En primer lloc em sorprèn la frivolitat d'algunes declaracions d'autoritats polítiques i acadèmiques justificant la desaparició a la pràctica d'una matèria que tant ha beneficiat el sistema social. I, el que és pitjor, a vegades es nota massa una aversió o menyspreu a tot el que significa l'educació en valors dins de l'escola. Sembla com si tornéssim al segle XIX, atiant un discurs de revenja contra «allò religiós» que, curiosament, es fa des dels mateixos que pretenen adoctrinar l'alumnat en algunes lleis o drets que s'aproven a les cambres legislatives. Es queixen quan es qüestiona la seva actitud o apel·len amb desvergonyiment a la interessada llibertat d'expressió que sembla que només és compatible amb determinades ideologies.

Estic convençut de la benèfica importància de la classe de religió i animo tothom a inscriure-s'hi malgrat les dificultats que comporta la pràctica administrativa habitual, amb massa estratagemes per fer desistir de la inscripció. I no sols d'ara: ja fa temps que alumnes, professors i pares superen obstacles per aconseguir la seva voluntat a l'escola. Us demano que no us canseu de fer realitat el vostre dret a rebre-hi una educació integral.

Recentment s'ha publicat **Panorama de la religión en la escuela. Informe 2020**, dirigit per Carlos Esteban Garcés (Editorial SM). És un estudi sociològic molt seriós i ben documentat sobre aquesta matèria i és molt interessant per la quantitat de da-

des que aporta i el minuciós treball de camp que ofereix. Tots l'hauríem de conèixer per situar en la seva justa mesura aquesta qüestió que, per a alguns de nosaltres, és fonamental per a la convivència i l'educació i, en canvi, per a uns altres, s'hauria de situar en les tenebres exteriors del panorama curricular.

En aquest breu text només us puc recordar algunes afirmacions de l'estudi que fan engrescadora la seva lectura i apunten a una valoració general dels diferents estaments de l'escola.

1. Notable per a la classe de religió. És una valoració molt bona com a resum de tota la qüestió.
2. El professorat de religió és competent, compromès socialment i qualificat acadèmicament.
3. Els alumnes valoren el fet que la classe de religió els fa més tolerants perquè coneixen altres cultures.
4. Els antics alumnes de religió reconeixen l'impacte educatiu de les classes en la seva vida.
5. Les famílies estan notablement satisfetes de la classe de religió dels seus fills.

Com a conclusió, si acceptem la gran professionalitat d'aquest estudi, hem d'admetre que els protagonistes d'aquesta parcel·la del saber valoren i no rebutgen la matèria en l'àmbit escolar.

Amb la meua benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Jornada de formació sobre *Fratelli Tutti*

L'Àrea de Formació del Bisbat de Lleida organitzarà la pròxima setmana unes jornades de formació per aprofundir en l'encíclica *Fratelli Tutti*. Les sessions tindran lloc els dies 12, 13, 14 i 15 d'abril i pretenen donar a conèixer aquest escrit del papa Francesc des de diferents perspectives.

El dilluns 12 d'abril, Joan Ordi, professor de l'IREL, impartirà la ponència «*Fratelli Tutti*, carta de navegació per a persones de bona voluntat». El dimarts 13 d'abril, Joan Torra, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, explicarà l'encíclica com a «Llum per a créixer en comunitat»; i el dimecres 14 d'abril, Mn. Víctor Martínez, impartirà la conferèn-

cia «*Fratelli Tutti*, porta oberta al creixement espiritual». Finalment, les sessions acabaran el dijous 15 d'abril amb una taula rodona moderada per Mn. Víctor Martínez. Les sessions es podran seguir telemàticament a través de la plataforma Zoom al següent enllaç: <https://zoom.us/j/9428411187?pwd=c1JkNGlHTjVucVF4bXRrK0d-JVOfsUT09>. També es podran seguir presencialment al Teatre de l'Acadèmia Mariana-Casa de l'Església. Les quatre xerrades tindran lloc de 19.30 a 20.45 hores i estan organitzades per l'Àrea de Formació del Bisbat de Lleida amb la col·laboració de l'Arxiprestat Seu Vella.

Joan Torra

CERCA DE VOSOTROS

Se imparte religión en la escuela

Queridos diocesanos:

Creo que todos los años hago una llamada a quienes formáis parte del mundo escolar para que inscribáis a los alumnos en la clase de religión. Vuelvo de nuevo sobre ello vista la aprobación de una nueva ley de educación para todo el país en la que se tienen fuertes sospechas de arrinconar o sacar del curriculum una materia que contribuye a educar integralmente a niños y jóvenes.

Mi llamada va más allá del círculo de la comunidad educativa escolar. Se dirige a toda la sociedad con el interés de alertar de su importancia y de discutir los argumentos que ningunean una materia valiosa para todos por los conocimientos de nuestra cultura que proporciona, por el fortalecimiento de los valores que propugna y por el impulso al servicio de la sociedad que pregona y la hace coherente.

En primer lugar me sorprende la frivolidad de algunas declaraciones de autoridades políticas y académicas justificando la desaparición en la práctica de una materia que tanto ha beneficiado al sistema social. O lo que es peor, en ocasiones se nota demasiado una aversión o desprecio a todo lo que significa la educación en valores dentro de la escuela. Me parece que volvemos a estar en el siglo XIX azuzando un discurso de revancha contra «lo religioso». Curiosamente se da en los mismos que pretenden adoctrinar al alumnado en algunas leyes o derechos que se aprueban en las cámaras legislativas. Ponen el grito en el cielo cuando se cuestiona su actitud o apelan con desdoro a la interesada libertad de expresión que parece sólo compatible con determinadas ideologías.

Estoy convencido de la benéfica importancia de la clase de religión y animo a todos a inscribirse a pesar de las dificultades que la práctica administrativa habitual conlleva. Demasiadas artimañas para que se desista de la inscripción. Y no sólo de ahora; hace tiempo que alumnos, profesores y padres sortean obstáculos para conseguir su voluntad en la escuela. Os pido que no os canséis de hacer realidad vuestro derecho de recibir una educación integral en la escuela.

Recientemente se ha publicado **Panorama de la religión en la escuela. Informe 2020**, dirigido por Carlos Esteban Garcés (Editorial SM). Es un estudio sociológico muy serio y bien documentado sobre esta materia; resulta muy ilustrativo por la cantidad de datos que aporta y el minucioso trabajo de campo que ofrece. Lo deberíamos conocer todos para situar en su justa medida esta cuestión que, para algunos de nosotros, es fundamental para la convivencia y la educación y, para otros, merece situarse en las tinieblas exteriores del panorama curricular.

En este breve espacio sólo os puedo recordar algunas afirmaciones del estudio que hacen apetecible su lectura y apuntan a una valoración general de los distintos estamentos de la escuela.

1. Notable para la clase de religión. Es una muy buena nota como resumen de esta cuestión.
2. El profesorado de religión es competente, comprometido socialmente y cualificado académicamente.
3. Los alumnos aprecian que la clase de religión los hace más tolerantes porque conocen otras culturas.
4. Los antiguos alumnos de religión reconocen el impacto educativo de las clases en su vida.
5. Las familias están notablemente satisfechas con la clase de religión de sus hijos.

Si aceptamos gran profesionalidad en este estudio, tenemos que admitir que los protagonistas de esta parcela del saber aceptan y no rechazan la materia en el ámbito escolar.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Plaques solars a la parròquia de Santa Maria de Gardeny

La parròquia de Santa Maria de Gardeny és la primera de la diòcesi de Lleida en instal·lar plaques solars fotovoltaïques a la teulada per gaudir d'energia ecològica i aconseguir un estalvi econòmic important. Els operaris van instal·lar 12 panells a la coberta de la parròquia de Santa Maria de Gardeny el mes passat. Mn. Gerard Soler va explicar que «la intervenció ens permetrà obtenir llum ecològica per a l'autoconsum i l'energia sobrant la

vendrem, amb la qual cosa ens estalviarem uns bons diners cada any». Va explicar que «una consultoria energètica del Parc de Gardeny ens va assessorar en aquesta actuació per a la millora de l'eficiència, l'estalvi energètic i l'optimització de la factura i ens va preparar el projecte». Va afegir que les despeses van a càrrec de la parròquia. També fa uns mesos es van enllestir les obres de rehabilitació de la teulada de l'església, amb la col·locació d'una tela asfàltica per impermeabilitzar-la.

Les obres han tingut un cost de 8.000 euros. Segons Mn. Gerard Soler responen a la voluntat de la cura de la casa comuna com sosté el papa Francesc a l'encíclica *Laudato Si'*.

No és la primera instal·lació de plaques fotovoltaïques en un edifici de la diòcesi. Ja fa uns anys, les Llars del Seminari van instal·lar plaques a la teulada del seu edifici per proveir-lo d'energia.

Trobada telemàtica del catecumenat de Lleida

El bisbe Salvador va presidir, el passat 13 de març, la segona trobada de catecúmens, celebrada durant el temps de Quaresma. El delegat de catecumenat, Mn. Xavier Navarro, va donar la benvinguda i l'acte es va iniciar amb una pregària fonamentada en unes paraules del papa Francesc sobre la Quaresma. Tot-hom va seguir aquesta pregària gràcies a un PowerPoint.

Acte seguit, el Sr. Bisbe va començar la seva catequesi amb una reflexió sobre el sentit de la Quaresma per als creients d'avui, apuntant a unes qüestions primordials: la Quaresma com a temps de reflexió i conversió. Va assenyalar que en la Quaresma d'aquest any, més que mai, se'ns mostra la fragilitat de l'ésser humà.

S'ha pogut constatar, durament, que l'home no domina la tècnica, la vida ni la mort. Als creients, però, se'ns demana una actitud esperançada. El bisbe Salvador va subratllar els tres punts fonamentals de la Quaresma: ser autèntics en l'oració, el dejuni i l'almoina. L'oració dirigida a Déu, el dejuni que serveix per a la nostra mortificació i l'almoina per a compartir la vida amb el proïsme. Déu, nosaltres i el proïsme. Per al bisbe Salvador, són fonamentals quatre afirmacions:

1. Som persones lliures. Jesús no coarta la nostra llibertat. El cristià és completament lliure. Déu no oprimeix a l'home.
2. Som persones que volem créixer. Volem profunditzar en la nostra fe i en el seguiment de Jesucrist. Volem semblar-nos a Ell.

3. Som persones per a viure en comunitat. El cristià no és individualista, sinó que comparteix la seva vida amb la comunitat eclesial.

4. Som persones que anunciem a Jesucrist. Tots nosaltres tenim la capacitat de transmetre l'ensenyança del Crist, amb una vida coherent i l'anunci de Jesús amb alegria.

Seguint l'ordre del dia, la sessió va continuar amb una meditació sobre un text de l'Evangeli de Mateu (*Mt 6,1-18*), proclamat cada Dimecres de Cendra. Acte seguit, cada catecumen (i també els catequistes d'adults) van llegir en veu alta la seva pregària personal. Finalment, ens vam acomiadar amb un cant a Maria.

Josep Estruch

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

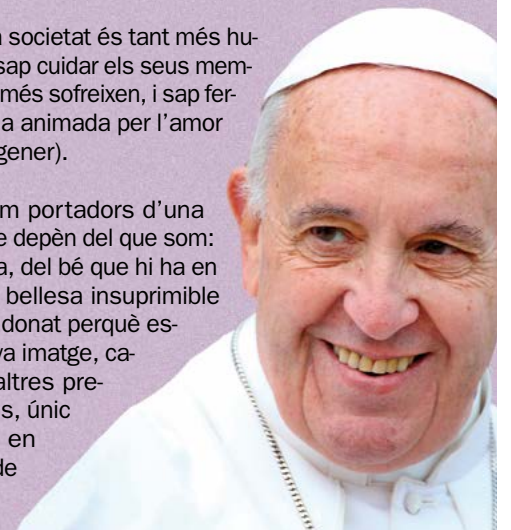

@Pontifex: «Aixecar la vista» és el primer pas que ens disposa a l'adoració. Quan elevem els ulls a Déu, els problemes de la vida no desapareixen, però sentim que el Senyor ens dona la força necessària per a afrontar-los» (6 de gener).

@Pontifex: «Impressiona que el Senyor hagi passat la major part del temps en la Terra vivint la vida de tots els dies, sense donar-se a conèixer. És un bonic missatge: ens revela la grandesa del quotidià, la importància als ulls de Déu de cada moment de la vida, fins i tot el més senzill» (11 de gener).

@Pontifex: «Una societat és tant més humana com més sap cuidar els seus membres fràgils i que més sofreixen, i sap fer-ho amb eficiència animada per l'amor fratern» (12 de gener).

@Pontifex: «Som portadors d'una gran riquesa, que depèn del que som: de la vida rebuda, del bé que hi ha en nosaltres, de la bellesa insuprimible que Déu ens ha donat perquè estem fets a la seva imatge, cadascun de nosaltres preciosos als seus ulls, únic i insubstituïble en la història» (12 de gener).

El papa Francesc convoca l'Any especial de la família

El papa Francesc convoca l'Any especial dedicat a la família, que es va inaugurar el passat 19 de març, cinquè aniversari de la publicació de l'exhortació apostòlica *Amoris Laetitia*. Precisament, a partir de la celebració d'aquest aniversari, el Sant Pare oferirà a l'Església l'oportunitat de reflexionar i aprofundir en el contingut de l'exhortació apostòlica, fruit d'un intens camí sinodal, que encara continua a nivell pastoral.

La iniciativa, amb el lema Any «Família *Amoris Laetitia*» (www.amorislaetitia.va) i que estarà marcada per propostes i instruments pastorals que es posaran a disposició de les realitats eclesials i de les famílies, clourà amb la X Trobada Mundial de les Famílies a Roma, el juny de 2022.

Aquest any especial és una iniciativa del papa Francesc que es proposa arribar a totes les famílies del món a través de propostes espirituals, pastorals i culturals que es podran portar a terme a les parròquies, diòcesis, universitats, moviments eclesials i associacions familiars. L'objectiu és oferir a l'Església oportunitats de reflexió i aprofundiment per viure concretament la riquesa d'aquesta exhortació apostòlica.

L'experiència de la pandèmia ha posat de relleu el paper central de la família com a Església domèstica i la importància dels llaços comunitaris entre les famílies, que fan de l'Església una «família de famílies» (AL 87). Aquesta mereix un any de celebracions per a què es posi en el centre del compromís i de la cura de cada realitat pastoral i eclesial.

Algunes de les iniciatives són:

- La invitació, dirigida a totes les comunitats, a participar, i a convertir-se en protagonistes amb altres propostes a implementar en la pròpia Església local (diòcesis, parròquies, comunitats eclesials).
- Fòrum «On estem amb *Amoris Laetitia*? Estratègies per a l'aplicació de l'exhortació apostòlica del papa Francesc», que tindrà lloc del 9 al 12 de juny de 2021, amb els responsables de les delegacions de pastoral familiar de les conferències episcopals, moviments i associacions familiars internacionals.
- Projecte «10 vídeos *Amoris Laetitia*»: el Sant Pare explicarà els capítols de l'exhortació apostòlica, juntament amb les famílies que donaran testimoni d'alguns aspectes de la seva vida quotidiana. Cada mes es difondrà un vídeo per despertar l'interès pastoral per la família en les diòcesis i parròquies.
- #IamChurch: difusió d'alguns vídeos testimonials sobre el protagonisme eclesial i la fe de les persones amb discapacitat.
- «En camí amb les famílies»: 72 propostes pastorals concretes per caminar amb les famílies inspirant-se en *Amoris Laetitia*. Amb vistes a la X Trobada Mundial de les Famílies a Roma 2022, es

convoca a les diòcesis i a les famílies a difondre i aprofundir les catequesis que seran distribuïdes per la diòcesi de Roma i a comprometre's amb iniciatives pastorals en aquest sentit.

ELS OBJECTIUS

- Difondre el contingut de l'exhortació apostòlica *Amoris Laetitia*, per fer experimentar que l'Evangeli de la família és alegria que «omple el cor i la vida sencera» (AL 200).
- Anunciar que el sagrament del matrimoni és un do i té en si mateix una força transformadora de l'amor humà. Per això és necessari que els pastors i les famílies caminin junts en una corresponsabilitat i complementarietat pastoral entre les diferents vocacions en l'Església (Cf. AL 203).
- Fer a les famílies protagonistes de la pastoral familiar. Per això es requereix «un esforç evangelitzador i catequístic dirigit a la família» (AL 200), ja que una família deixeble es converteix també en una família missionera.
- Conscienciar als joves de la importància de la formació en la veritat de l'amor i el do de si mateixos, amb iniciatives dedicades a ells.
- Ampliar la mirada i l'acció de la pastoral familiar per a què es converteixi en transversal, per incloure als esposos, als nens, als joves, a les persones grans i les situacions de fragilitat familiar.

REFLEXIONS

EL MANIFEST
POSTHUMANISTA (II)

Discerniment ètic

Segons la visió transhumanista, l'ésser humà ha de ser superat mitjançant la tecnologia. El que s'esdevindrà després d'aquest salt qualitatiu serà un ens que tindrà més potències, més capacitats i més qualitats que l'ésser humà en l'estat actual.

El Manifest posthumanista, obra de Robert Pepperell, conté les tesis nuclears d'aquest moviment. Està estructurat en vuit parts precedides per unes declaracions generals. No forma part de les nostres intencions desenvolupar una minuciosa exegesi d'aquest Manifest que tants adeptes suma en el conjunt del planeta, ni tampoc sotmetre'l a una crítica corrosiva. El que ens proposem, encara que sigui des d'un punt de vista panoràmic, és identificar algunes de les idees clau que hi ha latents en aquest text que pretén ser inspirador i clar com és propi del gènere literari d'un manifest.

Des del transhumanisme, la vida mental i l'emocional no flueixen de manera paral·lela, independentment de la vida orgànica i dels processos bioquímics, sinó que són la seva resultant. Si no es donen les condicions materials, les connexions que cal que tinguin lloc perquè hi hagi vida mental (*mental life*) i vida emocional (*emotional life*), no emergeix el món del pensament ni el món del sentiment, perquè aquests ambdós són subsidiaris del primer nivell.

En aquest punt, la sintonia entre el transhumanisme i el neurocientisme també és molt evident. Sense entrar, ara, en dilucidacions marginals, cal dir, però, que no es pot posar dins del mateix sac la neurociència i el neurocientisme, perquè el primer mot es refereix a un tipus de ciència, la que estudia, essencialment, el sistema neurològic humà, mitjançant el mètode científic, mentre que el segon evoca una ideologia, un mode d'entendre la realitat, una filosofia.

Dr. Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

12. □ **Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Fets 4,23-31 / SI 2 / Jo 3,1-8]. Sant Juli I, papa (romà, 337-352); sant Damià, bisbe. *Tortosa* (territori de la Comunitat Valenciana): Sant Vicenç Ferrer.

13. □ **Dimarts** [Fets 4,32-37 / SI 92 / Jo 3,7-15]. Sant Hermenegild, príncep hispànic, mr. (586); sant Martí I, papa (649-656) i mr.; santa Agatònica, mr.

14. □ **Dimecres** [Fets 5,17-26 / SI 33 / Jo 3,16-21]. Sant Tiburci, mr.; sant Lambert, bisbe; santa Domnina, vg. i mr.

15. □ **Dijous** [Fets 5,27-33 / SI 33 / Jo 3,31-36]. Sant Telm (denominació amb què és conegut popularment el beat Pedro González), rel. dominicà, de Galícia; sant Crescent, mr.; santes Basilissa i Anastàsia, mrs. a Roma.

16. □ **Divendres** [Fets 5,34-42 / SI 26 / Jo 6,1-15]. Sant Toribi de Lièbana, bisbe; santa Engràcia, vg., i companys màrtirs a Saragossa; sant Benet-Josep Labre, captaire.

17. □ **Dissabte** [Fets 6,1-7 / SI 32 / Jo 6,16-21]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i mrs. a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac, 155-166) i mr.; sant Robert, abat; beata Marianna de Jesús,

vg.; beat Baptista Spagnoli, rel. carmelità.

18. □ **Diumenge vinent**, III de Pasqua (lit. hores: 3a setm.) [Fets 3,13-15. 17-19 / SI 4 / 1Jo 2,1-5a / Lc 24,35-48]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; beat Andreu Hibernon, rel. franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, rel. carmelitana.

Diumenge II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (B)

COMENTARI

«Feliços els qui creuran sense haver vist»

La figura de Tomàs ha entrat en la nostra forma de parlar com la persona incrèdula per excel·lència. És el que ens diu l'evangeli. Els seus companys li duen: *Hem vist el Senyor, però ell els contesta: Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus i la mà dins el costat no m'ho creuré pas.* Té por que els seus companys hagin tingut una visió o al·lucinacions o hagin vist un fantasma. Ell no vol caure en aquests paranyes! Vol comprovar, vol tocar. És el que ens passa a nosaltres i a moltes persones. La fe no és fàcil. Però quan veu Jesús, ja no necessita tocar-lo tot i que Jesús el convida a fer-ho: la seva confessió és molt clara: *Senyor meu i Déu meu.* Però què diu Jesús: *¿Perquè m'ha vist, has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.* Això és un consol i un motiu d'alegria per a nosaltres que sempre voldríem tocar, constatar, estar absolutament segurs de tot: Feliços si creiem sense haver vist. La fe té la força del tocar i comprovar.

La fe en la resurrecció va portar els primers cristians a una vida absolutament nova: *La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima i ningú d'ells parlava de les coses que posseïa com si fossin pròpies, sinó que tenien tots els béns en comú; per això entre ells no hi havia ningú que visqués en la indigència.* I tot això degut al testimoni que donaven els apòstols de la resurrecció de Jesucrist. Joan, a la segona lectura, ens ha recordat que *la nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món.* ¿Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? El món, aquí, és tot allò que ens aparta de Déu, totes les coses caduques que ens sedueixen i que no són consistents, que no valen. La fe en Crist en el qual nosaltres creiem tot i no haver-lo vist ens porta a un món nou, a un món de germans, a un relativitzar les riqueses, a un posar-les al servei de tots.

Veritablement som feliços si creiem en Crist malgrat que no el pugem tocar i veure. Els sentits es poden equivocar; la fe en Crist, mai.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 4,32-35)

La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i ningú d'ells no parlava de les coses que posseïa com si fossin pròpies, sinó que tenien tots els béns en comú. El testimoni que els Apòstols donaven de la resurrecció de Jesucrist el confirmaven amb el poder que tenien d'obrar grans miracles. Tots els creients eren molt ben vistos de la gent. Entre ells no hi havia ningú que visqués en la indigència, perquè tots els qui eren propietaris de terres o d'immobles els venien, dipositaven als peus dels Apòstols el producte de la venda i era distribuït segons les necessitats de cadascú.

▶ Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és, de bo, perdura eternament el seu amor. O bé: Al·leluia.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 5,1-6)

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills que han nascut d'ell.

Si estimem Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimem els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món. La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món. ¿Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang, i l'Esperit en dona testimoni, ja que l'Esperit és la veritat.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.» Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor.» Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.» Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat.» No siguis tan incrèdul. Sigues creient.» Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.» Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 4,32-35)

El grupo de los creyentes tenía un solo corazón y una sola alma: nadie llamaba suyo propio nada de lo que tenía, pues lo poseían todo en común. Los apóstoles daban testimonio de la resurrección del Señor Jesús con mucho valor. Y se los miraba a todos con mucho agrado.

Entre ellos no había necesitados, pues los que poseían tierras o casas las vendían, traían el dinero de lo vendido y lo ponían a los pies de los apóstoles; luego se distribuía a cada uno según lo que necesitaba.

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia. O bien: Aleluia.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 5,1-6)

Queridos hermanos: Todo el que cree que Jesús es el Cristo ha nacido de Dios; y todo el que ama al que da el ser ama también al que ha nacido de él. En esto conocemos que amamos a los hijos de Dios: si amamos a Dios y cumplimos sus mandamientos. Pues en esto consiste el amor de Dios: en que guardemos sus mandamientos. Y sus mandamientos no son pesados, pues todo lo que ha nacido de Dios vence al mundo. Y lo que ha conseguido la victoria sobre el mundo es nuestra fe. ¿Quién es el que vence al mundo sino el que cree que Jesús es el Hijo de Dios? Este es el que vino por el agua y la sangre: Jesucristo. No solo en el agua, sino en el agua y en la sangre; y el Espíritu es quien da testimonio, porque el Espíritu es la verdad.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos.». Tomàs, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor». Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo». A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomàs con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros». Luego dijo a Tomàs: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente». Contestó Tomàs: «¡Señor mío y Dios mío!». Jesús le dijo: «¿Porque me has visto has creído? Bienaventurados los que crean sin haber visto». Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos han sido escritos para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.